

odbor azylové a migrační politiky
Nad Štolou 3
170 34 Praha 7

Č. j. MV-68099-2/OAM-2026

Praha 6. května 2026

[REDACTED]

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky, jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „povinný subjekt“), posoudil žádost o poskytnutí informací, kterou dle § 14 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), dne 21. dubna 2026 podal pan [REDACTED], bytem [REDACTED] (dále jen „žadatel“), prostřednictvím datové schránky, a rozhodl takto:

Žádost o poskytnutí informací ze dne 21. 4. 2026 se dle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odmítá, a to s odkazem na § 2 odst. 4 tohoto zákona.

Odůvodnění:

Dne 21. 4. 2026 byla prostřednictvím datové schránky povinného subjektu doručena žádost o poskytnutí informací, podaná dle § 14 zákona o svobodném přístupu k informacím výše uvedeným žadatelem, a to ve věci týkající se poskytnutí interních metodických pokynů, kterými se řídí úřední osoby OAMP při posuzování a hodnocení míry integrace cizince do společnosti v rámci správních řízení o pobytu, a poskytnutí pokynů, které sjednocují výklad pojmu důvody zvláštního zřetele hodné:

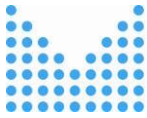
[...] Poskytnutí platných interních metodických pokynů, manuálů, směrnic nebo jiných sjednocujících vnitřních předpisů, kterými se řídí úřední osoby OAMP při posuzování a hodnocení míry „integrace cizince“ do společnosti v rámci správních řízení o pobytu.

Poskytnutí interních metodických pokynů či právních stanovisek OAMP, které sjednocují výklad pojmu „důvody zvláštního zřetele hodné“ pro účely aplikace příslušných ustanovení zákona o pobytu cizinců.

Pokud povinný subjekt žádnými takovými ucelenými metodickými dokumenty k výše uvedeným pojmům nedisponuje, žádám o výslovné potvrzení této skutečnosti. [...]

Má-li povinný subjekt při projednání předmětné žádosti postupovat v mezích zákona o svobodném přístupu k informacím, podle kterého je tato žádost podána, musí brát ohled na ustanovení § 2 odst. 4 tohoto zákona, podle něž *se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*

Předmětem dotazu podle zákona o svobodném přístupu k informacím je žádost o poskytnutí platných metodických pokynů, manuálů, směrnic nebo jiných sjednocujících vnitřních předpisů, kterými se řídí úřední osoby OAMP při posuzování a hodnocení míry integrace cizince do společnosti v rámci

správních řízení o pobytu, a o poskytnutí pokynů či právních stanovisek OAMP, které sjednocují výklad pojmu důvody zvláštního zřetele hodné pro účely aplikace příslušných ustanovení zákona o pobytu cizinců. Ministerstvo vnitra konstatuje, že žádné takové metodické pokyny či jiné podobné řídicí akty nevydalo, zároveň žádný právní předpis Ministerstvu vnitra takovou povinnost neukládá. Zaměstnanci odboru azylové a migrační politiky posuzují jednotlivé žádosti dle individuálních okolností řídíce se toliko platnými právními předpisy, především zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Povinný subjekt tuto žádost proto odmítá s odkazem na § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb. (sněmovní tisk č. 991 IV. volebního období Poslanecké sněmovny) v souvislosti s § 2 odst. 4 uvádí: „*Povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici.*“ (FUREK, Adam, Lukáš ROTHANZL a Tomáš JIROVEC. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. In: *Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář*. V Praze: C.H. Beck, 2016, s. 411. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-273-1, s.: 63) Z citovaného vyplývá, že pokud povinný subjekt danou informací nedisponuje (a ani není povinen jí disponovat), není povinen ji ani poskytovat.

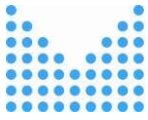
Ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba vykládat dle jeho účelu, jímž je bránit povinné subjekty před tím, aby se na ně žadatelé v režimu uvedeného zákona obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci, provedení právního výkladu, vytvoření či obstarání nové informace, již povinný subjekt nedisponuje a není povinen jí disponovat apod. Jak rovněž uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010-86, § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím upravuje tři samostatné okruhy situací. Jejich jednotícím prvkem je, že se týkají žádosti o informace, které dosud neexistují, a povinný subjekt by je musel teprve vytvořit, aby mohl žádosti vyhovět (shodně viz Furek, A.; Rothanzl, L. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. Praha: Linde, 2010, s. 57). Výluku z práva na informace zakotvenou v § 2 odst. 4 uvedeného zákona je třeba vykládat v souladu s jeho účelem, jímž je ochrana povinných subjektů před žádostmi, které by je zatěžovaly povinností provádět právní výklady, zaujímat stanoviska nebo vytvářet či obstarávat nové informace, jimiž povinný subjekt nedisponuje a není povinen jimi disponovat.

Podle § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se „*informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.*“ Povinnost poskytovat informace se tak týká pouze informací zaznamenaných nebo takových, které je možné vytvořit prostým shromážděním do určité podoby. Naopak se tato povinnost nevztahuje na případy, kdy je pro poskytnutí informace třeba její vytvoření přesahující rámec prostého vtělení do odpovědi. Požadavku na poskytnutí *platných interních metodických pokynů, manuálů, směrnic nebo jiných sjednocujících vnitřních předpisů, kterými se řídí úřední osoby OAMP při posuzování a hodnocení míry integrace cizince do společnosti v rámci správních řízení o pobytu, a požadavku na poskytnutí pokynů či právních stanovisek OAMP, které sjednocují výklad pojmu důvody zvláštního zřetele hodné pro účely aplikace příslušných ustanovení zákona o pobytu cizinců* nelze vyhovět, protože povinný subjekt takové informace nemá k dispozici a ani žádné příslušné právní předpisy mu neukládají povinnost jimi disponovat.

Povinný subjekt nedisponuje metodickými pokyny, manuály, směrnicemi či jinými závaznými interními dokumenty, které upravují postup úředních osob, jak je popsán žadatelem v žádosti, tedy nedisponuje žádnými metodikami, které by stanovovaly postup pro případ posouzení a hodnocení míry integrace cizince do společnosti v rámci správních řízení o pobytu, ani stanovisky, které sjednocují výklad pojmu důvody zvláštního zřetele hodné pro účely aplikace příslušných ustanovení zákona o pobytu cizinců.

S ohledem na výše uvedené povinný subjekt na tomto místě uzavírá, že poskytnutí informace na základě předmětné žádosti není možné, a to s ohledem na ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, podle něhož se informační povinnost na předmětnou žádost nevztahuje. Povinný subjekt proto v rámci projednání žádosti o poskytnutí informací rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

Dle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, lze proti tomuto rozhodnutí prostřednictvím povinného subjektu podat odvolání k nadřízenému orgánu, resp. k ministru vnitra. Dle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím činí odvolací lhůta 15 dnů a počítá se ode dne následujícího po oznámení rozhodnutí

Mgr. et Mgr. Pavla Novotná
ředitelka odboru